

Voorzitter

aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel vast dat niemand het woord verlangt.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Samenvoeging van de gemeenten Boxmeer en Vierlingsbeek (25184);**
- **het wetsvoorstel Wijziging van de grens tussen de gemeenten Elst en Nijmegen (25169);**
- **het wetsvoorstel Samenvoeging van de gemeenten Boekel, Uden en Veghel (25116);**
- **het wetsvoorstel Samenvoeging van de gemeenten Weert en Stramproy (25115).**

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De heer **Remkes** (VVD): Mijnheer de voorzitter! De kern van het debat van vandaag is inderdaad het sluitstuk van de herindeling Brabant-Noordoost. Onder de term "sluitstuk" zou ik ook een dikke streep willen zetten, omdat het ook in dat gebied belangrijk is dat er de nodige bestuurlijke rust komt.

Ik wil beginnen met iets te zeggen over het voorstel Vierlingsbeek en Boxmeer, wat terug te leiden is tot de motie-Franssen uit 1993, waaraan verscheidene collega's al hebben gerefereerd. Wie die motie nog eens naleest, kan er in feite twee conclusies uit trekken. De eerste conclusie is dat de Kamer het niet wenselijk vindt dat Vierlingsbeek zelfstandig blijft voortbestaan. Met die conclusie kunnen wij heel snel zijn, want die kan ik nu, in 1997, nog van harte onderschrijven. De tweede conclusie is de vraag wat er met Vierlingsbeek moet gebeuren en of het wenselijk is om, uit een oogpunt van oriëntatiepatronen, over de provinciegrens heen te kijken.

Voorzitter! Zoals te doen gebruikelijk, toetsen wij het voorstel aan twee invalshoeken. In de eerste plaats is dat de vraag wat het bestuurlijk draagvlak is en wat de standpunt-

bepaling van de provincie is. Die vraag is voor de VVD-fractie altijd een belangrijke invalshoek. In dat opzicht moet er geconstateerd worden dat er in 1993 nog zeer verschillende standpunten werden ingenomen en dat de winst van deze afgelopen paar jaar wellicht is dat er nu een situatie is ontstaan van "het is altijd koekoek één zang". Boxmeer en Vierlingsbeek willen zelf samen. De beide provincies staan op het standpunt dat Vierlingsbeek ongedeeld Brabants moet blijven en dat het niet in de invloedssfeer moet komen van het bronsgroene Limburgse eikenhout. Ook de gemeente Venray heeft het moede hoofd inmiddels in de schoot gelegd. Dat geldt, tot mijn instemming, inmiddels kennelijk ook voor mijn collega Van Heemst. Hij heeft er vanmorgen immers blij van gegeven dat hij nu met dit voorstel instemt.

Voorzitter! Ik voeg eraan toe dat voor mij ten principale de vraag aan de orde is of, indien de functie van Venray versterkt zou moeten worden, voor die versterking niet een eerste verantwoordelijkheid bij het provinciaal bestuur van Limburg ligt. Als men het daar wenselijk vindt, dan zouden daar de nodige initiatieven genomen moeten worden. Collega Van Heemst heeft vanmorgen enigszins verwonderd gevraagd waarom D66 en PvdA, zonder de VVD, op een bepaald moment alleen verder dat stokje moesten dragen. Ik heb impliciet al het antwoord gegeven en hij deed dat vanmorgen in zijn eerste termijn ook en dat luidt: omdat de bestuurlijke opvattingen allemaal bij elkaar zijn gekomen. Dan moet de Kamer wel heel sterk in haar schoenen staan om tegen de wil van alles en iedereen in een geheel eigen oplossing te bepleiten.

De heer **Van Heemst** (PvdA): Voorzitter! Nu draait de heer Remkes de boel chronologisch om. Het moment waarop hij zijn handen aftrok van de eerdere stellingname van VVD, PvdA en D66 lag ruim voordat bestuurlijk tussen de provincies de kaarten waren geschud. De belangrijke vraag blijft wat bij hem het beslissende argument is geweest om te zeggen dat oriëntaties, verwevenheid en verwantschap niet meer tellen en om te koersen op samenvoeging van Vierlingsbeek en Boxmeer. Daarover

moet hier in een openbaar debat verantwoording over worden afgelegd.

De heer **Remkes** (VVD): Dat was het moment, toen duidelijk werd dat de provinciale standpunten naar elkaar toe kristalliseerden. Beide gemeenten hebben steeds op dat standpunt gestaan, maar de provinciale bewegingen gingen in een bepaalde richting en dat is voor mij de reden geweest om daar niet aan mee te doen toen de collega's Van Heemst en Hoekema de briljante gedachte hadden om hierover een initiatiefwetsvoorstel in te dienen. Er is voor mij ook nog een inhoudelijke reden, waarop ik dadelijk zal ingaan, maar dit is voor de VVD-fractie een heel belangrijk punt geweest.

De heer **Van Heemst** (PvdA): Ik vind dat niet overtuigend, want het ging om een proces waarin standpunten aan het uitkristalliseren waren. Die zijn mede neergeslagen in een definitief standpunt door toedoen van uw manoeuvre! Laat dat hier dan ook nog eens gezegd zijn.

De heer **Remkes** (VVD): Ik weet niet of de invloed van één individueel Kamerlid in de richting van provinciale besturen zo ver reikt, maar één ding weet ik wel en dat is dat al in een behoorlijk vroeg stadium van de procedure ook het provinciaal bestuur van Limburg liet weten dat men zich in grote lijnen met de opvattingen van het provinciaal bestuur van Brabant zou kunnen verenigen. Daarvoor geldt – en die toonzetting is wat betreft de VVD-fractie altijd in herindelingsdebatten te beluisteren – dat je van goeden huize moet komen, wil je als Kamer van die standpunten afwijken.

De heer **Hoekema** (D66): Voorzitter! Ik denk toch dat de heer Remkes zijn eigen invloed wat onderschat.

De heer **Remkes** (VVD): Dat is in ieder geval beter dan dat je hem overschat!

De heer **Hoekema** (D66): Maar ik kan mij wat de chronologie betreft een gebeurtenis heel goed herinneren. De brief van de heer Verhagen heeft daar ook aan herinnerd, evenals het overleg waarover de heer Van den Berg sprak, de zogenaamde nacht van Remkes. Die gebeurtenis speelde zich af op een moment dat de